

[Hanne Reintoft.]

lande selv, men ville også være et værdifuldt bidrag til styrkelsen af den europæiske sikkerhed. Et økonomisk og handelspolitisk samarbejde, der holder Norden uden for de markedspolitiske blokannelser, vil give muligheder for at styrke alle de nordiske landes økonomiske stilling, i særdeleshed over for de ulige handelsforbindelser til Vesttyskland og tyske og amerikanske monopolars indtrængen på dominerende stillinger i erhvervslivet. Et sådant økonomisk samarbejde kunne fremme et fælleseuropæisk økonomisk samarbejde, omfattende både øst og vest i Europa — hvis finansministeren vil lytte, skal jeg om et øjeblik vende tilbage til det med det militære.

I hvilken grad de seneste forslag til skabelsen af en nordisk toldunion vil kunne åbne de fordele for det danske samfund, der ikke opvejes eller mere end opvejes af tilsvarende ulemper, lader sig vanskeligt afgøre. Folketinget fører denne debat under betingelser, hvor det ikke har kunnet lade sig gøre at blive bekendt med den nye embedsmandsrapports fulde indhold. Det er en oplagt urimelighed, som desværre er gentaget temmelig ofte i den senere tid. Men hvis viljen er til det, kan et nordisk samarbejde styrke selvstændigheden og blokfriheden for Danmark og dermed blive gavnlig. Det fremgår af Sveriges og Finlands alliancefriestilling. Men erkender man ikke, at denne selvstændighed og blokfrihed er hovedgrundlaget for et nordisk samarbejde, falder ideen fra hinanden.

Den danske regerings politik, der tilstræber at holde vejen åben såvel for Nordek som for fællesmarkedet, er ikke alene urealistisk, men faktisk et bedrag. Talen om Nordek som en vej ind i fællesmarkedet er og bliver en ødelæggelse af alle reelle nordiske samarbejdsbestrebelse, noget, der i og for sig klart understreges også af de ivrigste og varmeste fællesmarkeds fortalere; det kunne vi jo også høre på hr. Per Federspiel i dag. Finland har hidtil erklæret, at det ikke vil anvende Nordek som en direkte eller indirekte vej til fællesmarkedet, men udelukkende ud fra Nordeks egen selvstændige værdi. Resultatet af de sidste dages embedsmandsforhandlinger med de deri indeholdte forslag om udsættelse af Nordekplanens gennemførelse i sin helhed må

vel også ses i lyset af, at der simpelt hen ikke på reelt grundlag kan forhandles toldunion 2 steder, og Danmark og Norge har jo desværre accepteret en invitation til at indlede embedsmandsforhandlinger af toldteknisk karakter med henblik på en tilpasning af vore toldtariffer til fællesmarkedets satser.

For at give folketinget et klart grundlag for denne debat burde ministeren altså give et tydeligt svar på, om den indlysende politiske realitet erkendes af regeringen, at åbent afkald på forsøgene på at føre Danmark ind under fællesmarkedet er en betingelse for at realisere alle videregående nordiske økonomiske planer. Men ministeren lægger jo klart op til at foretrække fællesmarkedet og burde derfor erkende, at realiteten i Nordektanken er væk, for det er her, problemstillingen ligger, hverken i landbrugsordninger eller i de opståede fiskeriproblemer.

I stedet for en klar erkendelse af denne eneste realistiske problemstilling skal vi altså fortsætte debatten på det grundlag, at Nordek skal være et trin på vejen til fællesmarkedet i hvert fald for Danmark og Norge sammen med et forsøg på at drage i det mindste Sverige med ind i fællesmarkedet og altså bort fra dets neutralitetspolitik, altså et forsøg på at drage ikke alene Danmark, men også det alliancefri og neutrale Sverige ind i det vesteuropæiske blok-system, hvilket vil give alvorlige ikke alene økonomiske, men også sikkerhedspolitiske konsekvenser. Det vil betyde en yderligere skærpelse af situationen i Europa og forringe Danmarks chancer for at frigøre sig fra NATO og for at sikre os en mere økonomisk uafhængig og en mere sikker militær position. Hvis man ser på de nøgne fakta om Danmarks vilkår under en tilknytning til fællesmarkedet, er det umuligt at se, hvad der tiltrækker den danske regering og socialdemokratiet. For at forstå det skal man antagelig være mere vidende om omfanget af Danmarks infiltration i den vestlige monopolkapitalisme og den begrænsning, dette betyder for landets selvstændighed og regeringens uafhængige stillingtagen.

Set ganske nøgternt vil en dansk fællesmarkedstilslutning ramme industrien på to måder, nemlig for det første over bortfal-